

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quæcumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

Caput X. Quod incorporalis divinitatis corpus facta fuerit ipsa caro, habens animam rationabilem: & quod si ea a sese dividere voluerimus, procul dubio labefactabimus dispensationem, quae in Christo ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

Apud Pho-
tium I X.

C A P U T X.

*Quod incorporalis divinitatis corpus fa-
cta fuerit ipsa caro, habens animam
rationabilem: & quod si ea a se se di-
videre voluerimus, procul dubio labe-
factabimus dispensationem, que in
Christo intelligitur.*

IN cantico canticorum ipse nobis intro-
Canticum 1. v. 1. ductus est dicens Dominus noster
JESUS CHRISTUS: *Ego flos campi, &
lilium convallium.* Quemadmodum ergo
odor res quidem est incorporeo, habet
autem, quasi proprium corpus, id in quo
ineft; tamen unum ex vitro intelligi-
tur lumen. Corrumperet autem ipsius ra-
tio, unius rei discessu: in subiecto enim
corpo odor est. Ita etiam in Christo in-
telligimus divinitatis naturam, qua suam
excellentissimam majestatem, vt odorem
suavissimum, mundo dispergit, tanquam
in subiecto, esse in corpore humanitatis; &
id quod incorpore est per naturam, per
adunationem dispensatoriā, pene di-
cam factū fusile corporale; propterea
quod voluit se cognosci per corpus, in eo
enim divina signa operatus est. Igitur id
quod incorpore est, tanquam in suo
corpore intelligi potest, quemadmodum
etiam odor in flore subiecto; lumen tamen
jam & odor, & flos nominatur.

Οὐ τῆς ἀσωματου θεότητος σάμα γέροντος ἡ
Θρή, ψυχὴ ἔχουσα λογικὸν· καὶ ὅπι
διδάσκεις απὸ Διδύλλων αἰτά, παύτη τε,
Ἐ πούτως πολύλεπτος τῆς οὐ Χειρῶ
νοστήσις οἰκενομίας τὸ λόγον.

EN τῷ ἀσωματῳ τῷ ἀσωματῳ αἵτοις ἡμῖν
Ἐποκεκέμιται λέγων ὄντες. Εγώ αἵτοις
τῆς πεδίου, χρίνον τῷ κοιλαῖδαν. ὁμοία δὲν ἡ
σούη ἀσωματοῦ μηδὲ τοι γέροντος εἴτε γέρον-
τη τῇ ἀσωματοῦ μηδὲ σώματος τοῦ, εἰ δὲ εἴτε
πλειον ἢ εἴτε αἱρεσθεντοῖς τοῦ κρινον. κατε-
θεῖρι τῇ πούτως τὸ ἐπ' αἵτοις λόγον ἢ ἐπού-
τως τοῖς ἀποκεκέμιται γράφεις οὐτοις, καὶ
εἴτε σώματος τοῦ πούτως Φύσις, καθ' ἔργον οἰ-
κονομίας μετονομάζει θεότητα τοῦ σώματος.
Διὸ τοι τὸ θέλητον πούτως Διὸ σώματος,
πούτως γράφεις αἵτοις τοι θεότητη.
Σόκον γειτονεῖ δὲ Εἰσότας αἵτοις σώματος
τοῦ πούτων, κατέθει αἱρεσθεντοῖς τοῦ
πούτων γράφεις δὲ μηδὲ τοῦ σώματος τοῦ γέροντος.
λίγον τοῦ κρινον τοῦ σώματος τοῦ γέροντος.

Apud Photium
X.

C A P U T X I.

*Quod adunato Deo Verbo vere huma-
nitati, inconfusa tamen substan-
tie * permanserunt.*

* substan-
tie, apud Fa-
cundum.

Citat Facun-
dus.

Lib. II. cap. 7.

Exod. 25. v. 10.

Exod. 25. v. 10.

Οὐ καὶ τοῖς ἔνων σύγχρονοι συνεργεῖσις
τοῦ λόγου πούτως τοῦ πούτων, αἱρεσθε-
ντοῖς μετονομάζεις τοῦ πούτων.

ΕΓΗΓΕΡΤΑΙ κατὰ βούλησι Θεοῦ
Ἐκτὸς τοῦ ἑρμονοῦ ἡ ἀγάπη σπλινθί, καὶ τοῦ σο-
διτῆ πολυτελεῖας μορφούμενος ὁ Εμπατεῖλ.
ἔφη Κλίον ὃ τῷ ὄλων Θεός ἡ πατεῖσα Μω-
ϋση. Καὶ παινόεις κακωτὸς μόρτυρος εἰς Σύλια
ἀποπλειν, δύο πούτων ταῦτα ἡμίσια τοῦ μη-
κος. Εἰ πούτων τοῦ μηίσιον τοῦ πούτων. τοῦ πού-
των τοῦ μηίσιον τοῦ μηίσιον. καὶ περιγένεσθαι
αὐτῶν γένοται πεπαρθεῖ, ἔξαρτος, καὶ ἐστεθε-
γενεστος αὐτῶν. Διὸ τοῦ μηίσιον ξύλον εἴναι διὸ Εἰς τοῦπον τὸ αὐθαίρετον φεύγειν.